

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları
Yayın No: 1475

KURAK ÇIĞLIK

Kadir Kargı

Editör: Rukiye Oklan

Tashih: Veysel Altuntaş

Kapak ve İç Tasarımı: Batuhan Yağız Gökmen

1. Baskı, Mart 2025, Ankara, 2000 adet

ISBN: 978-625-428-682-7

Sertifika No: 48058

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.
Bu eser Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık Ticaret
İşletmesi Yönetim Kurulu'nun 29.01.2025 tarih ve 195
sayılı kararıyla uygun görülmüştür.

Ostim OSB Mah., 1256. Cad., No: 11

Yenimahalle/ANKARA

0312 354 91 31 (pbx)

0312 354 91 32

bilgi@tdv.com.tr

kurak ıglık

kadir kargı

İÇİNDEKİLER

Garipler Yurdunda.....	1
Midoina'da Bir Genç Kız.....	3
İlkbahar: Hayatın Son Baharı.....	4
Korku ile Ümit Arasında.....	6
Yazın Rahmeti.....	8
Su'dan Sebepler.....	10
Su'dan Meseleler.....	11
Suya Yolculuk: Günlük Hayatın Sekiz Saatlik Rutini.....	13
Her Şey Biraz Kokmuş Su İçin.....	14
Karnı Şişmiş Çocuklar.....	16
Dünya Su Günü.....	18
Bir Genç Kızın Hayali.....	20
Üzerinde Güneş Batmayan Ülkenin Kraliçesine.....	22
Hayaller.....	26
Suya Düşen.....	31
Mzungu'yu Yardıma Çağırıyorsan.....	33
Mzungu.....	36
Good Bye Mzungu.....	38
Arayış.....	43
Turkuaz Yelekliler.....	45
Size Borcumuzu Ödülüyoruz.....	47
Bu Mzungu Başka.....	49
Birazcık "Su" Efendim.....	51
Mahcubiyet.....	54
Lüks Neydi?.....	56
Umutlar Tükendiğinde.....	58
Vefalı Mzungu.....	60
Midoina Mutfağı.....	62
Umut Nöbetindeki Meraklı Gözler.....	64
Gecikmenin Nedeni.....	66
Suyun Değeri.....	68
Kutlu Günün Sabahında.....	70
Bismillah.....	72
Gelecek İçin.....	74
Çamur Küttlesi.....	76

Mutluluğun Tarifi	78
Bir Türk Beyaz da Olsa	79
Gayretin Sebebi	81
Sadaka-i Câriye	83
Kul Hakkının Anlamı	85
Bekleyiş	89
Bekleyen VE BEKLENEN	90
Müjde, Vefalı Türkler Geliyor!	93
Etkilenen	96
Rahmet Soruları	97
Merhametli Türk'ün Dini	99
Selâm Dini: İslam	105
Kimsenin Babası Değildir O	107
Barış Dini	109
Allah'ın Emaneti Kadın	113
Eli Öpülesi Yaşlılar	116
Ölüm ve Sonrası: Ahiret	117
Af Kapısı	121
Bir Kişiyi Öldürmek	123
Niçin Engelliyim?	126
En Zor Soru	133
Dinince Yaşamak	137
Rahmet iklimi	139
Şehadet Mevsimi	140
Siz Farklısınız	142
Külliyeye	144
Yeni Gün, Yeni Hayat	147
Çağdaş Bir Anadolu Ereni: Ahmet Hoca	149
Bir Yer	152
Kelime-i Tevhid	154
İman, İslam ve İhsan	155
Midoına'nın Kalbinde Yeni Bir Yaşam Alanı	156
Cuma Hazırlığı	159
Büyük Gün	160
Ayrılık Vakti	162
Mektup	165
Bir Damla Hayat	167

GARİPLER YURDUNDA

Burası eli nasırlı, yakası kirli insanların diyarıdır. Yüzyıllar boyunca toprakları gasp edilmiş, birlikleri dağıtılmış, evleri yıkılmış ama her şeye rağmen dimdik ayakta kalmayı başarmış biçarelerin mekânıdır. Bu topraklarda yaşamak; acıyla, zorlukla ve fedakârlıkla yoğrulmuş bir ömrü kabullenmek demektir.

Hayatı sanal dünyaların ağlarında kaybolmuş; zamanını lüks alışveriş merkezlerinin parlak koridorlarında geçiren, hız ve hazzın kollarında yaşayan insanlar bu insanların gerçekliğini asla bilemezler. Onlar için her şey kolayca erişilen birer nesne, birer deneyim olabilir. Oysa bu diyarın insanları, her damlasını kan ter içinde biriktirdikleri bir hayatı yaşamak durumundadırlar. Onların bilgeliği acının ve çilenin içinde saklıdır. Her zorluğun üstesinden gelmiş, kayıplarını kabullenmiş ve yarınlara umutla bakmayı başarmışlardır. Hikâyeleri dayanıklılığın ve sevginin gücünü anlatan birer destandır.

Midoina, koca bir coğrafyanın kaderini sırtlayan sessiz direnişin adıdır. Burada kurak tarlaların kavruk toprağına inen çapalarıyla erkeklerin yorgun omuzları her adımda daha da düşer ve her gün biraz daha susuzluğına boyun eğer. Ve kadınlar yaz sıcağının yakıcı sabahında başları suya hasret yürüyüşlerine. Ayaklarına inen kara sular, çaresizliğin eseridir. Nefesleri yokluğına rağmen hayatta kalmanın sessiz başkaldırısı...

Kadınlar...

Vücutları susuzluktan bunalırken her birinin gönlünde ıssız çöl ortasında yeşeren bir vaha misali ab-ı hayat çeşmeleri akar kadınların... Kuraklığın sardığı bedenleri yorgun ama gözlerinde sonsuz bir direniş parıltısı vardır. Bir bidon su almak için dökülen ter, umutlarına ekilen su gibi kutsaldır. Bidonlar omuzlarında yollara dökülürler, adımları dualar gibidir. Öylesine güçlü, öylesine sürekli, öylesine kavi. Yürekerinde bambaşka bir akış vardır: suya özlemin akışı.

Yüreği Masai Mara Ovası kadar geniş, soluğu Kenya kırsalı kadar sıcak, her biri birer merhamet elçisi; çatlamış topraklarının arasında cennet tozu taşıyan fedakâr anneler...

Bir de annelerinin yanlarında, yoksulluğun yükünü omuzlamış masum çocuklar... Çıplak ayaklarının altında alev gibi yanan topraklara henüz alışmamış, hayatın en çetin rüzgârlarına bu çağda göğüs germek zorunda kalmış küçük bedenler... Çocukluktan nasibini almadan büyümeye zorlanmışlar ama gözlerindeki parıltı hâlâ kaybolmamış. Çatlamış dudaklarında kuruyan sözcükler yerine sessiz bir direniş, çocuk gözlerinde ise hâlâ büyümeye direnen bir çocukluk saklıdır. Aevli yolları aşarken ağır adımlarla ama kalplerinde inatla filizlenen bir umutla yürürler.

Her şeye rağmen bir ellerinde hasbelkader buldukları kuru ekmeği kemirmenin tesellisiyle, diğer elleriyle su dolu bidonları taşır bu çocuklar; evlerine, hayata, umutlarına... Ve belki de en çok bu yüzden her yorgun günün sonunda çocuk kalabilen o bakışlar dünyanın en hüznü zaferidir.